

τοιμος, ἀπρόθυμος.

НЕГОТѢВЪ. ἐπιρ. ἀνετοίμως.

НЕДѢВНЪ. ἐπιρ. οὐ πρὸ πολ-
λοῦ πρὸ ὀλίγου(καιροῦ). νε-
ωστὶ, πρόσφάτως.

НЕДѢЖИМЫЙ, αἰ, οε. ἐπιθ. ἀ-
κίνητος, ἀσάλευτος, ἀκρά-
δαντος.

НЕДОВОЛЬСТВО, α, οὐδ. ὀλιγά-
ρεια, αὐτάρχεια.

НЕДОВѢДОМЫЙ, αἰ, οε. ἐπιθ. ἀ-
κατανόητος, ἀκατάλη-
πτος.

НЕДОВѢДѢНІЕ, ἱα, οὐδ. = НЕПО-
СТИЖЕНІЕ.

НЕДОКАЗАТЕЛЬНЫЙ, αἰ, οε. ἐ-
πιθ. ἀναπόδεικτος (ἐνεργ.
καὶ παθ.)

НЕДОСТАѢТЪ. ἀπροσ. οὐκ ἀρ-
χεῖ. (μελ. НЕДОСТАНЕТЪ, οὐκ
ἀρχέσει) = НЕДОВАѢТЪ.

НЕДОСТѢИСТВО, α, οὐδ. ἀνα-
ξιότης.

НЕДОСТѢЙНЫЙ, αἰ, οε. ἐπιθ. ἀ-
νάξιος.

НЕДОУМѢВАЮЩА, ΕΙΣΗΣΑ. (ἀπο-
θετ.) ἀορ. НЕДОУМѢΧСΑ. ὁ
μ. λ. περιφρασ. ἀπορῶ, δια-
πορῶ, ἀμυρισθητῶ.

НЕДОУМѢЮ, ΕΙΣΗ. (οὐδ. μόνον
ἐνεστ.) = НЕДОУМѢВАЮЩА.

Σκαὶ μεσ.-σα. τὸ αὐτό.

НЕДѢГОВАНІЕ, ἱα, οὐδ. νόσημα,
τὸ νοσεῖν.

НЕДѢГЮ, ΕΙΣΗ. НЕДѢГОВАХЪ. νο-
σέω-ῶ. = БОЛѢЗНЮ.

НЕДѢГЪ, α, ἀρσ. νόσος, νόση-
μα, ἀρρώστημα, ἀρρώστια,
ἀσθένεια.

НЕДѢЖНЫЙ, αἰ, οε. ἐπιθ. νοσε-
ρὸς, νοσῶν. = БОЛНЫЙ.

НЕДѢИСТВЕННЫЙ, αἰ, οε. ἐπιθ.
= НЕДѢИСТВІТЕЛЬНЫЙ.

НЕДѢИСТВІТЕЛЬНЫЙ, αἰ, οε. ἐ-
πιθ. ἀνενέργητος, ἀνενεργής,
ἄπρακτος, ἀδρανής.

НЕДѢЛНЫЙ, αἰ, οε. ἐπιθ. (κτητ.)
ὁ τῆς κυριακῆς. СДѢНЬ НЕ-
ДѢЛНЫЙ. ἡ κυριακὴ ἡμέρα.
= НЕДѢΛΑ.

НЕДѢЛА, η. θηλ. ἡ κυριακή.
НЕѢМЛЕМЫЙ, αἰ, οε. ἐπιθ. (με-
τχκ.) ἄληπτος, ὁ μὴ λαμ-

βανόμενος, ὁ μὴ δυνάμενος
ληφθῆναι. Σμετφρ. ἀνεπί-
ληπτος, ἀμεμπτος.

НЕЖЕ. = НЕЖЕЛИ. СРѢЖДЕ НЕЖЕ.
πρινή. = ΠΡΕΪΔΕ ΔΑΪΕ.

НЕЖЕЛИ. συνδ. (συγκρτ.) ἡ.
(κοιν. παρά).

НЕЖЛѢБНЫЙ, αἰ, οε. ἐπιθ. ἄ-
κακος, ἀνεξίκακος, ἀμνησί-